

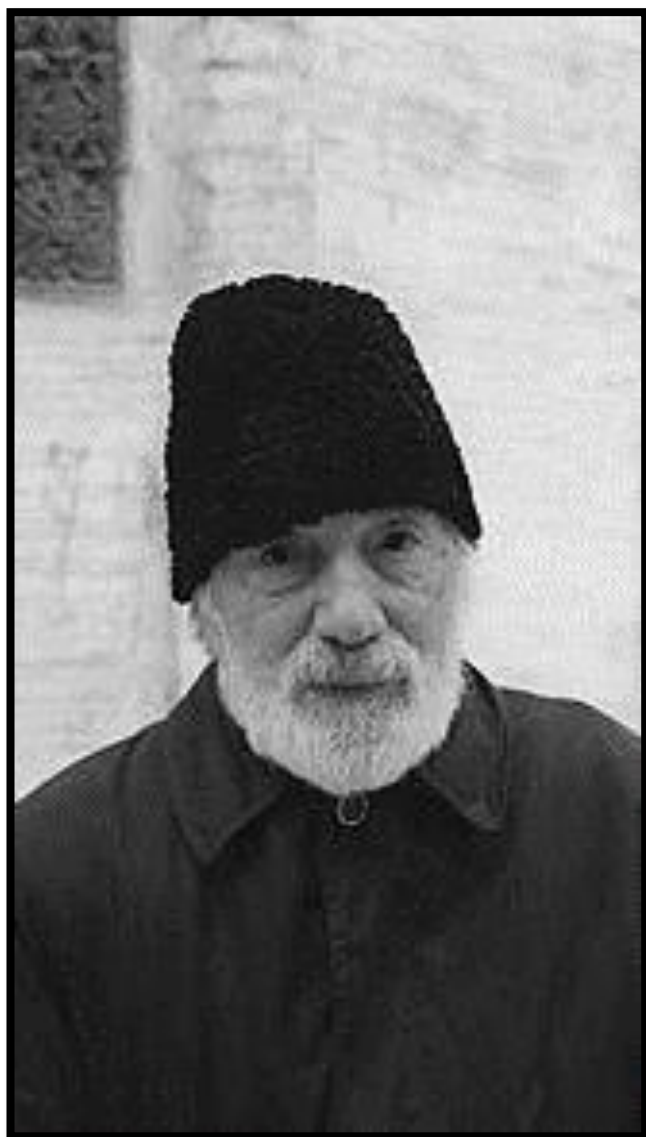


BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

„Maica Domnului este stăpâna Cerului. Ne iubește și stă într-un plâns continuu pentru noi!” – Părintele Arsenie Papacioc

Nr. 309 / 25 august 2019



**PICTOR
PAUL GHERASIM**

1925 – 2016

DESPRE ARTĂ, CREDINȚĂ, TINERI, DRAGOSTE ȘI JERTFĂ – PARTEA A II-A

„JERTFA ÎNCEPE CU CEVA
APARENT MĂRUNT”

Cum erau părinții dumneavoastră?

Eu sunt dintr-un sat din preajma Sucevei. Acolo oamenii erau credincioși. Bunicii nu știau carte, dar aveau o învățătură mult mai adâncă. Ei țineau foarte mult la cuvânt. Ați auzit cum se vorbește astăzi? „Da, da, da, da...” Și asta o spun și oameni care au o învățătură mai adâncă, chiar teologică. Vedeți ce ușor se iau cuvintele acestea... din aer.

În lumea de astăzi în care se vorbește mult, vorbesc șapte oameni unul peste altul, vorbesc repede, nici nu ai timp să auzi ce cuvinte au rostit. Un cuvânt este rezultatul unui gând clar, iar atunci când ai rostit un cuvânt trebuie să

se simtă că l-ai gândit, că l-ai trăit. Îi transmiți și celuilalt puțința de a respira și de a trăi împreună cu tine întrebarea și răspunsul. Să ne ferim să dăm sfaturi fără răspundere. E nevoie de multă grijă pentru că un sfat este un răspuns, iar un răspuns este o răspundere. Un țăran când spunea un „da” era „DA”. Am auzit odată un bătrân vorbind cu un țăran și spunea: „Am zis o dată da, nu repet cuvântul. Înseamnă să anulez ce am spus.”

Sunt mulți tineri în zilele noastre care nu se mai căsătoresc, sau se căsătoresc la vârste târzii, chiar și dintre cei din Biserică. Care credeți că este cauza și cum se poate depăși această situație?

Dacă oamenii nu mai au încredere unii în alții și dacă un cuvânt nu mai e cuvânt, totul devine o convenție și atunci tinerii trăiesc într-o nesiguranță. Și ce exemple pot lua tinerii când văd cu câtă ușurătate se calcă peste rânduiele vieții adevărate? Cum se căsătoresc unii de șapte ori și lasă mai apoi soții cu copii, cum se prezintă la televizor sfidarea celor săraci prin cheltuirea unor sume imense de către cei bogați pentru spectacole televizate. Mai este un lucru important: se ajunge să nu se mai înțeleagă cuvântul iubire. Spunea

cineva: „Nu vreau să mă iubească din milă”. Păi, dacă nu te iubește din milă, devii un obiect care îți place, apoi îl arunci și iei altul, prin urmare, iubire fără milă nu există. Mila are un înțeles adânc de tot, uneori îi cerem și lui Dumnezeu milă: ”Doamne, ai milă”.

Ioan Alexandru atunci când se ruga cu familia, după ce termina rugăciunea spunea: ”Doamne, ai milă de neamul și de țara aceasta”. Atunci când te rogi ceri mila și îndurarea lui Dumnezeu. Îndurarea înseamnă a fi prezent la durerea lumii, pentru că mila și îndurarea au o legătură.

Care este semnificația jertfei în viața omului?

Dumnezeu a rânduit toate atunci când a făcut lumea. A văzut că totul este frumos foarte și a rânduit ca fiecare om să-și aibă viața lui, care să cuprindă și jertfa. Dumnezeu a rânduit ca fiecare să aibă un dar. Cuiva i-a dat o încercare mai grea, unuia prin artă, altuia prin știință, altuia prin filosofie. Țăranul și-a înțeles darul lui și l-a împlinit, de aceea este un exemplu. Fiecare pe măsura credinței și a puterii lui.

Oamenii, în trecut, când aveau toți câte ceva de făcut din ceea ce au învățat și moștenit de la înaintași, aveau un dar: să fii dascăl, tâmplar,

pictor, pietrar, brutar, slujitor la altarul bisericii. Așa era în trecut. Toți își foloseau darurile prin meșteșuguri. Oamenii erau lăsați să slujească unii altora și adesea dintre acei oameni au fost unii care au reușit mai mult. Uneori lucrurile mici spun mai mult decât lucrurile care dau oamenilor sentimentul de a se înălța.

Jertfa e de înțeles ca o urmare a darului pe care ți l-a dat Dumnezeu și trebuie să cauți să îndepărtezi gândurile care sunt străine de împlinirea darurilor. Dumnezeu îndepărtează gândurile care sunt străine de împlinirea darurilor, nu le cere oamenilor să se jertfească la fel ca primii creștini. Aceia au avut darul acesta, dar mai târziu au fost oameni ai Bisericii care s-au ferit să se ducă direct să devină martiri. Dumnezeu nu ne cere jertfa în forma asta, ci o hotărâre mică, la fel ca un dar al Său. Pentru oamenii care vorbesc de rău unii despre alții, jertfa este faptul că își revin și își dau seama că nu e bine să vorbești de rău pe cineva. Jertfa începe cu ceva aparent mărunț, Dumnezeu nu ne cere lucruri mari, nu-i cere omului să-și pună capul sub sabie. Despre cum se poate ajunge acolo rămâne o taină. Cine poate să vorbească? Noi trebuie să avem grijă și când gândim și când

vorbim pentru că despre unele lucruri nu putem vorbi.

Spunea Părintele Sofian că vom da socoteală de fiecare cuvânt.

Pentru cuvânt vom da mare socoteală, chiar și pentru gând. Pentru gând răspunzi în fața lui Dumnezeu tot prin gând. Cu gândul nu e glumă.

Sursa: vremurivechisinoi.blogspot.com

Interviu realizat de Alexandra Nadane

**PĂRINTELE
ALEXANDER SCHMEMANN**

1921 – 1983

**ÎNȚELEPCIUNEA
SMERENIEI**

„NUMAI CEL CE NU MINTE, NU
EXAGEREAZĂ, NU VREA SĂ „PARĂ” ÎN
LOC SĂ „FIE” ...”

Rostind cuvântul „smerită cugetare” simți dintr-odată cât de străină este aceasta de duhul contemporaneității. Ce smerită cugetare, ce smerenie, când toată viața de acum este construită exclusiv pe admirarea de sine, pe lauda de sine, pe emfaza forței, întâietății, grandorii exterioare, puterii ierarhice și așa mai departe?

Ne învățăm copiii să se mândrească cu ceva, însă rareori ne

chemăm pe noi înșine, și pe ei, la smerenie. Ce este, așadar, smerenia creștinească? În primul rând ea este, bineînțeles, simțământul adevărului – în primul rând, al adevărului despre noi înșine. Iar adevărul nu înjosește și nu desconsideră niciodată, ci înalță și curățește.

El este refuzul oricărei „împăunări”, este respingerea „aruncării de praf” în ochii celorlalți. Smerenia este, în fine, cunoașterea locului propriu, a propriilor capacități și limitări, este acceptarea bărbătească a ceea ce suntem și cum suntem. Iată de ce smerenia, după cum spune

Scriptura, este începutul înțelepciunii, și ne rugăm să ni se dăruiască smerita cugetare.

Numai cel ce nu minte, nu exagerează, nu vrea să „pară” în loc să „fie”, ci acceptă și face lucrarea sa liniștit, lucid și cu bărbăție posedă înțelepciunea smereniei. Și, bineînțeles, din acest punct de vedere creștinismul, propovăduind smerenia, nu îl depreciază, ci îl înalță – și, principalul – îl respectă pe om.

Sursa: **Protoiereul Alexander Schmemmann**
Cum să biruim mândria. Lecții de vindecare a mândriei din sfaturile Sfinților Părinți, Editura Sophia, 2010



PROGRAMUL LITURGIC

Joi <i>29 august</i>	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → Tăierea capului Sfântului Proroc Ioan Botezătorul
Duminică <i>1 septembrie</i>	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie Ap. 1 Corinteni 9, 2-12; Ev. Matei 18, 23-35; glas 2 → Duminica a 11-a după Rusalii (Pilda datornicului nemilostiv) ; → Începutul anului bisericesc (Tedeum); → Sfântul Cuvios Dionisie Exiguul (cel Smerit); → Sfântul Cuvios Simeon Stâlpnicul;

Pentru versiunea digitală și extinsă a buletinului vă puteți abona pe sfantul-ilie.ro.
Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, Capitală